

givet, at det navnlig vil genere København, hvis det trækker længere ud med disse Forhandlinger end højst nødvendigt, skal jeg frafalde mit Forslag om Udvalg. Jeg havde troet, at det ikke vilde volde større Vanskeligheder for Københavns Vedkommende end for Provinsernes Vedkommende, thi jeg erindrer, at vi tidligere først har faaet Lovforslaget vedtaget en halv Snes Dage efter den 1., og jeg tror ikke, det har skadet Kommunerne saa forfærdelig meget.

Jeg skal derefter kun lige gøre et Par enkelte Bemærkninger til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (A. P. Hansen), som mente, at det gik meget godt med Uddeling af Brændsel efter de Bestemmelser, her var, og efter de nye Bestemmelser vilde det gaa udmærket. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom paa, at der er nogen Forskel paa en Sognekommune og en lille Købstad og saa en stor Købstad. Det er ikke saa let at forvalte en saadan Administration i store Byer, som det er i smaa, det maa man være klar over. Jeg tror, det bliver noget vanskeligt med Administrationen, men naar det er gaaet tidligere, gaar det vel ogsaa denne Gang. Jeg tror, Byerne vil blive nødt til at indrette sig paa at give enhver Familie nogenlunde ens.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) forstod jeg saaledes, at det nu kun var de vanskeligt stillede i Kommunerne, der fik Støtte. Det er ikke ganske rigtigt med Hensyn til Brændsel, thi man vil neppe kalde Husstande, der har en Indtægt af 3 500 Kr. og derover, vanskeligt stillede. Det er dette, jeg har kritiseret i Lovforslaget, og jeg er meget ked af, at der skal kunne gives Tilskud til Brændsel for de Familier, som har 3 500 Kr. og derover. Ellers skal jeg, som sagt, tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg takker det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller), fordi han har villet følge den Henstilling, jeg rettede til ham.

Overfor det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) skal jeg bekræfte, at det ærede Medlem rigtigt har gengivet min Opfattelse af, hvorledes Bestemmelsen om Brændsel rettest er at forstaa. Det ærede Medlem nævnte § 3. Denne Paragraf staaer, saaledes som den fandtes i det oprindelige Lovforslag. Ved Ændringen i § 1, hvorved § 1 har faaet en anden Gyldighedsperiode end § 2, er det rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at det er overflødigt at have nogen Bestemmelse vedrørende § 1, og at det altsaa i og for sig

er en Inkurie, at § 1 nævnes i § 3. Det er blevet mig sagt fra Sekretariatets Side, at det ikke er ukendt, at man retter en Inkurie af denne Art, uden at Ændringsforslag behøves. Men hvis man skulde nære Tvivl herom, vil jeg for øvrigt sige, at Paragraffen, som den staaer, ogsaa i og for sig kan baade læses og forstaaes og anvendes, thi det, der vil være Tilfældet, hvis man lader Paragraffen blive staaende uforandret, vil være, at dersom en Kommune ikke anvender de efter § 1 for Lovens Gyldighedsperiode, nemlig indtil 31. Marts, bevilgede Beløb, vil den kunne anvende dem efter 31. Marts 1920, men hvis Kommunen ikke anvender de efter § 2 bevilgede Beløb indenfor Lovens Gyldighedsperiode, nemlig for denne Paragrafs Vedkommende indtil 31. Oktober 1919, vil den kunne anvende dette Beløb efter 31. Oktober 1919. Men det hele er jo en saadan Bagatel, at det maaske er det nemmeste at rette den ifølge den Praksis, hvorefter man kan fjerne et saadant Tal, som ved en Inkurie er blevet staaende.

Kragh: Det glæder mig, at den højtærede Minister godkender min Opfattelse af Forstaaelsen af § 1, 2det og 4de Stykke. Vi er altsaa ganske enige om, hvorledes Kommunalbestyrelserne vil have at handle ved Lovens Udførelse. Men jeg har gentagende rettet den Henstilling til den højtærede Minister, at denne hans Opfattelse af Loven ogsaa maa komme til Kommunalbestyrelsernes Kundskab, og derpaa har den højtærede Minister endnu ikke svaret. Jeg vil derfor gentage min Henstilling om, at Ministeriet sørger for, at Kommunalbestyrelserne bliver vidende om det Princip, der skal følges. Angaaende Inkurien vil jeg sige, at den nævnte Fortolkning maaske kan anvendes, idet det jo ikke kan nægtes, at den 31. Marts 1920 ligger efter den 31. Oktober 1919. Det er den Fortolkning, som den højtærede Minister her har knæsat; men jeg synes dog, det er bedre for alle Parter, om vi kunde undgaa den Art Fortolkninger af Love, og det kunde undgaaes, hvis Arbejdstempoet var et andet end ved mange Lejligheder og ogsaa ved denne. Men det, der vil faa Betydning, er jo naturligvis, at man efter den 31. Oktober 1919 kan anvende de Beløb, der er bevilgede, og som man muligvis indtil det Tidspunkt ikke maatte have anvendt. Efter at der er gjort opmærksom paa, og efter at der er givet den Fortolkning, der nu er givet, skal jeg ikke sinke Tidspunktet for Lo-